

Metsän hoito Suomessa

Ihmettelen nykyistä metsänhoitoa. Ainut asia tuntuu olevan, että metsä tarkoittaa vain sellusta saatua tuloa. Metsässä on muutakin rahan arvoista. Joku vuosikymmen sitten esim. tanskalaiset huonekalutehtaat ostivat kaiken vanhasta puuta sahatun puutavaran. Sitten niistä tehdyt huonekalut tuotiin suomeen myytäväksi. Entä sitten koivu, joka on yksi suomen parhaista ja kauniimmista huonekalujen raaka-aineista. On aivan järjetöntä tehdä ne selluksi. Viisi- ja kuusikymmenluvulla koivut pannoitettiin rinnan korkeudelta, että ne kuivuisivat pystyyn. Myös isäni joutui 50-luvun lopulla, tehdessään savottaa joutui saman kohtalon kohteeksi Polvijärven metsänhoito yhdistyksen älyttömyyden kohteeksi. Tosin isä teki niistä halkoja 500 m³ ja myi ne mm. Polvijärven kunnalle. Siten tuli pula koivusta ja sitä ryhdyttiin tuomaan Venäjältä, kun omassa maassa ei ollut mistä hakata. Kun sitten oli hakattu kaikki koivikot, niin 90-luvulla ruvettiin viljelemään paketti pelloilla koivua. Oliko siinä mitään järkeä. Entä sitten vanha mänty eli ”Honka”. Sen sydän puusta tehdyt ikkuna pokat kestivät vuosikymmeniä ilman painekyllästystä. Oletettiin, että mäntyä voi istuttaa korpimaalle. Oikea paikka on kuitenkin hiekka kangas. Ja paras luonnollinen siemennys. Silloin taimitiheys on riittävä ja puut kasvavat pitkäsi ja solakoiksi. (kuten itse) Kun pelasimme kortilla kasinoa. Niin isäukko oli sitä mieltä, että otetaan se marjakin maasta. Kun otti pienetkin kortit pois pöydältä. Miksi metsän omistajat ei palkkaa yhteisiä ulkomaalaisista marjanpoimijaa tai työttömiä. Saisipahan joku töitä ja pikkusen lisätuloa itselle. Tämä on täysin suomalaisen metsäteollisuuden ja metsänhoitoyhdistysten syytä. Olisiko syytä muuttaa toiminta tapaa?